

- *biblikus teológiájában* választ ad arra a kérdésre, hogy miért jött közénk Jézus, és mi tanításának központi üzenete;
- *egyháztanában* választ ad arra a kérdésre, hogy milyen módon tud az egyház hatékony, hiteles, személyes és tanúságtévő lenni;
- *az emberi étellel és társadalmi berendezkedéssel foglalkozó írásaiban* választ ad arra a kérdésre, hogyan lehet életörömben, istenközelségben és Istennek tetszően élni.

Ezt a hagyatékot mutatja be szemelvényekben az emléknapra kiadott **Bulányi György Füves könyve** is, valamint hagyatékának elektronikus feldolgozása, amely folyamatosan jelenik meg a közösség honlapján.

A Piarista Rend Magyar Tartománya biztosítja az emléknap méltó helyszínét a Duna-parti Piarista Kápolnában, és a rend tevékenyen is részt vesz Bulányi György örökségének, „nehéz hűségének” ápolásában és őrzésében.

A rendezvény keretében a Bokor Közösség megemlékezik alapítójáról, akinek tanítása és személyiségének varázsa meghatározó, életalakító emlék és tapasztalat a közösségekbe tartozók számára. A halála után eltelt öt év elég hosszú idő életének ajándékait számba venni, ugyanakkor elég rövid ahhoz, hogy személyisége máig elevennek érződjék. Az emléknap alkalmat ad Bulányi György és a Bokor Közösség iránt érdeklődők szellemi táplálkozására, ismeretszerzésre, ismerkedésre, agapéra, valamint a találkozó végén az Új Köztemetőben lévő sírnál a kegyelet lerovására.

A megemlékezésre tisztelettel és szeretettel várja az érdeklődőket a

BOKOR KÖZÖSSÉG

Kapcsolattartó: Csizovszki Sándor, e-mail: bulanyiemleknep@gmail.com

BULÁNYI GYÖRGY

KIK AZ ÚJSZÖVETSÉG HÍRESEI?

Gyerekkoromban játszottak velem szüleim. Mikor apám után édesanyám is meghalt, az Attila útra kerültem a most tíz gyerekes Márczi családdal és Kovács Terikével – 75 karácsonya előtt még. S az elkövetkező években én is játszottam a magam gyerekeivel. Bokornak nevezték akkor már őket. Mit játszottam? Kérdéseket tettem fel, biblia-ismereti kérdéseket. Ezt terveztem mára is. Kérdezem tehát

1. Melyik az a személy, akinek a neve legtöbbször kerül elő az Újszövetségben? – (Jézus Krisztus) – 1434 ízben. Fölényes győzelem ez – az Atya és a Lélek fölött. Az Atya csak 415, a Lélek csak 379 ízben kerül elő. Jócskán lemaradnak, de nem szégyellik miatta magukat. Mondják is ennek az abszolút győztesnek: Te testesültél

meg, ezért vannak olyan nagyra Veled, de más lenne az eredmény, ha mi testesültünk volna meg. Így mondják? Nem tudom, de mondhatják neki ezt is.

2. Ki a következő személy? Elárulom, hogy három névvel is szerepel ez az egyetlen személy, és nincs senki az Úsz-ben más, akinek három neve is van – (Péter, ill. Simon és Kéfás) – 182 ízben. Ő meg az Atyától s a Lélektől marad jócskán el. Nem is szégyelli magát; mert nincs velük azonos súlycsoportban.

3. Ki a harmadik? Itt meg azt árulom el, hogy két néven is szerepel? – (Pál, ill. Saul) – 173 ízben. Írhatja az obskúrus kabar-magyar a Merre ne menjek? c. krimijét, ezen a tényen nem változtat vele. De ezek könnyű kérdések voltak. Most jönnek a nehezebbek.

4. Ki a negyedik? Nem segíték semmit. Annyit azért elárulok, hogy nem rég hallottatok róla. Vele fejeződik be az Ósz. Ki ő? – (Keresztelő János) – 92 ízben találjuk a nevét az Úsz-ben. De hát ő csak útkészítő. Menjen a Strabaghoz, ha nagyobb sikerre vágyóknak.

5. Ki az ötödik? Hát ő már az Ósz-hez tartozik. Róla beszélt a legtöbbet Jézus. (Mózes). Az Úsz-ben 79 ízben, az evangéliumokban 37 ízben és Jézus ajkán pedig 23 ízben találjuk nevét.

6. Ki volt a hatodik? Róla csak annyit mondom, hogy őt becsülte Jézus a legtöbbre az ősei közül. Róla sohasem mondott semmi csúnyát, bár ő is azok közé tartozott, akik előtte jöttek, tehát a tolvajok és rablók közé. Többet nem segíték. Na még ezt: volt neki is hadserege, melyet még meg is áldott egy főpap..., valami Melkizedek nevű. Ki volt ő? – (Ábrahám) – 73 ízben kerül elő az Úsz-ben.

7. Ki volt a hetedik? Hát olyan, aki csatázott már bőven. Aztán meg elszerette másnak a feleségét. A férjét meg előre küldette a tűzvonalba. Csak egy jót tudok róla mondani. Mit? Azt, hogy tudott szép zsolnákat írni és kemény bűnbánatot is tartani. S ez se semmi. Az elsőnek még irodalmi értéke is volt, s ezt az irodalmárokat, amilyen én is vagyok, nagyra becsülik. – (Dávid) – 59 ízben említi nevét az Úsz.

8. Egyik szövetséghez sem tartozott de azért bekerült a krédóba. Gój volt az istenadta. Nagyon furcsa fickó volt. Szerette megmosni a kezét. Olyankor is, amikor elrendelte a zsidók erőszakossága miatt valakinek a keresztre feszítését. Vajon ki volt ő? – (Pilátus) Nevével 55 ízben találkozunk.

9. Figyelitek az arányokat? Melyik arányt? Hát azt, hogy 8:0 a mi javunkra. A férfiakéra. Nők egyáltalában nem szerepelnek az Úsz. hírességei között. Kis szépséghibájuk a férfiaknak, hogy a nyolc férfiból három gyilkolással is foglalkozott, a negyedik meg csak feltartott kézzel imádkozott, hogy sikerüljön a tömeggyilkolászás, az ötödik meg őrizte a megkövezők ruháit, a hatodik, mivel börtönbe került, megkérdőjelezte, hogy Jézus-e az eljövendő vagy valaki másra, hatékonyabbra, olyan fogolykiváltó-félére várjunk, a hetedik meg csak levágta a főpap szolgájának a fülét. Hát ez már így van. Ha valaki ki akarná iktatni az emberiség történetéből a verekedést, azt okvetlenül keresztre feszítjük vagy

máglyán elégetjük, s ha véletlenül még a tanítványai közé is tartoznánk, akkor elárulnánk-megtagadnánk, s tíz felé futnánk, amikor bajba kerül. Mert mi, férfiak, vagyunk a teremtés koronái. A nyolcadikat pedig csak meggyilkolták, de neki könnyű dolga volt. Csak másodlagosan volt emberfia, elsődlegesen Istenfia volt. A nők mit tudnak? Összesen csak gyereket szülni, meg emlőjükkel táplálni őket. Összesen csak ölelni tudnak De mi ez az öléshez képest? Az öléssel még hont foglalni is lehet. S erről írunk még Zalán futását is! Bár ma már csak azt érdemes elolvasni belőle, hogy miként öleli benne a daliás Etét a deli Hajna. Az öleléssel pedig csak megtartanunk lehet egy nemzetet. Kitaláljuk tehát a mű-ölelést. Az is jó valamire, de hont, családot, az életet nem tartja meg. Csak bizserget a mű-ölelés. De nem bizsergetésre kaptuk a nőket, ők meg a férfiakat.

9. A kilencedik helyen végre szerepel egy nő. Jézus életéhez csupán csak annyi füzi, hogy a Szentlélek termékenyíti meg őt. Áldott állapotának hatodik hónapjában meglátogatja a Keresztelő anyját, Erzsébetet. Betlehemben megszüli Jézust, menekül vele Egyiptomba, neveli Názáretben. Mindenek feletti a szerepe Jézus gyerekkorában. Ő volt az Anyukája, azaz a gyerek-Jézusnak a mindene. Aztán következik Jézus nyilvános működése, melynek során a kánai menyegzőn szól is Fiához: Nincs boruk. S Jézus válasza nehezen értelmezhető: Mi (közünk) nekem és neked, asszony? Kafarnaumban pedig elhangzik Jézus ajkán a szó. Ki az én anyám? Aki teszi az Isten akaratát, az az én anyám. Ezután már csak a keresztfőről szól hozzá tanítványa jelenlétében: Asszony, ime a fiad! De erről csak az tud, aki megírta evangéliumában ezt, a szinoptikusok semmit sem tudnak róla.– Vajon ki is lehetett ez a nő? – kérdezem. 26 ízben jelöli meg az ÚSz valaki anyjának a nevét és még további 23 helyen szerepel nevének megjelölése nélkül, mint Jézus anyja. Összesen 49 ízben szerepel névvel vagy név nélkül – Mária.

10. Ki a következő? Megint egy férfi. Kérdezem tehát, hogy ki volt Jézus második legtöbbet emlegetett tanítványa? Segítségül annyit elárulok, hogy az illető a maga evangéliumában rendre, mint a Jézustól szeretett tanítványáról számol be, de a többi evangelista nem tud erről. Azok nem észleltek ilyesmit. A nyomulókra pedig különösen dühösek is voltak. A mi most következő illetőnkre, a tizedikre is. – Ki volt ez a második tanítvány? – (János, Zebedeus és Szalóme fia) – Nevével 36 ízben találkozunk az ÚSz-ben.

11. Most olyan férfi következik, aki nem tartozott a Tizenkettőhöz. Pálnak volt egy darabig a kísérője aztán elvált tőle. Cyprusi származású ember, és minden vagyonát lerakta a Tizenkettő lába elé. Olyasmit tudott tehát csinálni, amit egyikünk sem tud. Jogosan jár neki ez a tizenegyedik hely – Ki volt ő? – Barnabás, akinek a neve – 28 ízben kerül elő az ÚSz-ben.

12 és 13. Kettő között holtverseny van. Egyikük az Ószövetség egy nagy alakja, aki sok mindent csinált.

Többek között 700 Baal-papot is megölet. – Ki volt ő? – Illés – akinek a neve – 27 ízben kerül elő az ÚSz-ben.

A másik is az Ósz-hez tartozik. Egy bigámistához, aki valójában kvadrigámista volt, s így lett neki 12 fia és ki tudja mennyi lánya, de ezt csak Vincze Bori számítja ki. A 12 fiúból egyet nagyon nagyúrrá tettek testvérei azzal, hogy eladták rabszolgának. Egyébként a felvett nevééről – Izraél – nevezik el magukat is, országukat is, vallásukat is... a zsidók mind a mai napig. – Ki volt ő? – Hát Jákob, akinek inkább kapott neve: Izrael. Az ő neve is 27 ízben kerül elő az ÚSz. lapjain.

14. Ennyi férfi, Jézust nem is számítva, tizenegy férfi után – végre megint egy nő következik. Ismét két megjelöléssel. 14 ízben az egyikkel és 11 ízben a másikkal: ő Márta lánytestvére, meg még testvére Lázárnak is, akit megsirat Jézus Ez a két megjelölésű (magdalai, betániai) nő végig kíséri Jézus egész nyilvános működését, amely idő alatt Máriának, Jézus anyjának a szerepe csak Kánára, Kafarnaumra és a kereszttalálkozásra szorítkozik, azaz csupán néhány Úsz-i helyre. Ezzel szemben Jézus bejárta a városokat s a falvakat, tanított, és hirdette az Isten országát. Vele volt a tizenkettő és néhány asszony (köztük ez a mi tizenegyedikünk is), akik vagyonukból gondoskodtak róla. A nő-tanítványok kétségtelen vezéralakja. Róla Jézus annyi dicséretet mond, hogy a férfi-tanítványait összesen nem magasztalja annyit, mint ezt az egyetlen nőt. Itt az 1:12 az arány. Ezúttal a nőknek a férfiak elleni versenyében. Egy nő ér annyit, mint tizenkét férfi – (Mária Magdolna) – Ki ez a nő? – Összesen 25 ízben kerül elő az ÚSz-ben.

15. Melyik Jézusnak a harmadik tanítványa, aki a legtöbbet szerepel? Nagyon szégyenletes a szerepe, öngyilkossággal végzi be életét. Ki ő? – Hát ez Júdás, az iskárióti. – 24 ízben szerepel az ÚSz-ben.

16. Jézus negyedik tanítványának apját Alfeusnak hívták. Az ÚSz inkább az Úr testvéreinek mondja Alfeus fiát, pedig csak féltestvére volt Jézusnak. Az ősegyházban neki volt a legnagyobb szerepe. Ő volt a jeruzsálemi zsinat elnöke – Jézus halála után húsz évvel, és a zsidókereszténység meghatározó ereje, ahogy Pál pedig más nemzetek kereszténységének; főleg a görög anyanyelvűeknek volt meghatározó ereje. – Ki volt ő? – Jakab, Alfeus fia – 22 ízben fordul elő neve az ÚSz-ben.

17. Jézus – rangsorunkban – ötödik tanítványának apját pedig Zebedeusnak hívták, anyját meg Szalóménak. Ez a tanítvány a bátyja volt Jánosnak, az evangelistának. – Ki volt ő? – Jakab volt az ő neve is – s e név 21 ízben kerül elő az ÚSz-ben.

18. A tizenhetedik név megint ószövetségi: Jákob apjáról van szó, aki pedig Ábrahámnak volt a fia. – Ki volt ő? (Izsák) – 20 ízben találjuk e nevet az ÚSz-ben.

Folytathatnánk még e játékot tovább, de talán jobb, ha 18 név után abbahagyom. Annyit mondok még, hogy Ádámról 9 ízben történik említés, szegény Éváról meg csak 2 ízben. Meg is kapja mind a két ízben a magáét Páltól: Félek azonban, hogy a kígyó, amint álnokul

rászedte Évát, a ti elméteket is megzavarja, és akkor vége Krisztushoz való őszinte ragaszkodásotoknak. Ez az egyik hely. A másik pedig ez: A teremtésben is Ádám volt az első, Éva utána következett; Ádámot nem vezették félre, de az asszony hagyta, hogy félrevezessék, s bűnbe esett. Jobban járt volna szegény Éva, ha meg sem említik. Jézus egyikről sem mondott semmit sem. Ádám is, Éva is azok közé tartozott, akik előtte jöttek. Mi pedig, Testvérei, csak tartozunk azok közé, akik már jézusutániak. Akiket még megemlíthetnék, azok is majdnem mind férfiak. De nem említem nevüket, mert nem érik el az alsó limitet, ami pedig: 20. Hármat kivéve, mert ők nők. S ezzel lesz teljes a játékunk, mert $18 + 3 = 21$, Kitaláljátok-e, hogy mi e három nő neve? Ez lesz az utolsó kérdése karácsonyi játékunknak.

19. Márta, Mária Magdolna lánytestvére – az egyik; 12 ízben szerepel a neve az Úsz-ben. Szolgált a Jézust, s bosszankodott, hogy Mária nem segít neki, csak ül Jézus lábainál.

20. Erzsébet, a Keresztelőnek az anyja – a második. 9 ízben említi őt az Úsz.

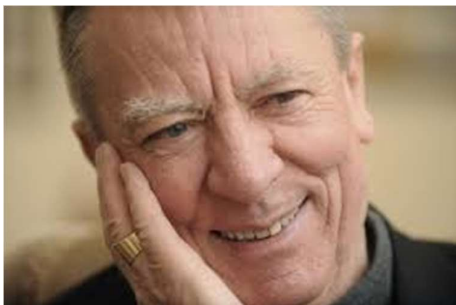
21. Szalóme, két Jézus-tanítványnak anyja – a harmadik. Jézust Galileától kezdve kísérő nőtanítvány, aki Máriával s a Mária Magdolnával együtt ott van húsvétvasárnap hajnalán, hogy bebalzsamozzák Jézus holttestét, és már nem találják a sírban. Ő is holtversenyben van Évával; akit már említettem.

Majd megmondom Vincze Borinak, hogyha véletlenül őt lánya lesz, akkor ezekből – Mária, Magdolna, Márta, Erzsébet, Szalóme – válogathat. Akár mind az ötöt választhatja. Benne van a nevük az Úsz-ben!!! A karácsonyi játék után valamit még prédikálni is illenék. Miről? Nem miről, hanem kiről! Arról, aki utána jön Jánosnak, aki csak vízzel keresztel: Mit mondjak róla? Azt, hogy Jézus sehogyan sem keresztelt. Nem csinált ilyen vallásos dolgokat. Egyet csinált csak. Meg is hagyta, hogy cselekedjünk mi is azt az ő emlékezetére. Hátha meghagyta, akkor cselekedjünk, s hagyjuk abba a prédikálást.

Amen

INCZÉDY PÉTER

BESZÉLGETÉS A VÁCI EGYHÁZMEGYE VEZETŐJÉVEL, DR. BEER MIKLÓS PÜSPÖK ÚRRAL

Az utóbbi időben sokszor sok fórumon hallhattunk, olvashattunk püspök úrral készült riportokat, hogy csak a legutóbbiak közül a Magyar Nemzet lapjairól idézzek: „Elmúlt hetven, de stílusa, mozgása alapján lehetne feleannyi is. Viszont amit a templom falain kívül a hívekért és az eltévelyedett bárányokért megtett, az legtöbbszörnek akkor sem sikerülne, ha százötven évig élnék. Kertet művel, cigánypasztorációs programokat visz, hitet tesz a család és a szolidaritás mellett, küzd a képmutatás ellen. Mint hirdeti, csak a misére járástól nem leszünk jó keresztények. Egyik kedvenc mondása, hogy a keresztény élet nem akkor kezdődik, amikor bemegyünk a templomba, hanem amikor kijövünk onnan.” A Koinónia szerkesztői - nem titkoltan Bulányi páter halálának évfordulója alkalmából is - azzal a kéréssel fordultak a püspök úrhoz, hogy számukra is ossza meg gondolatait különös figyelemmel a bázis közösségekről. A beszélgetésünk amolyan bevezető mottójaként - akár ráhangolódásként is - ezért választottam Wass Albert „Adjátok vissza a hegyeimet” című regényéből ezt a részletet: „Én nem értek semmit a háborúhoz meg a politikához. Én csak a gabonához értek. A jó gabonához és a rossz gabonához. Ez itt rossz gabona. Mármost ha kiöntöm ezt ide a mérleg tányérjára, látod, úgy ez nagyon sok szem, rengeteg sok szem, és félrebillenti a mérleget. De ha a túlsó serpenyőbe elkezdtem önteni a tiszta búzát, akkor lassan elkezd a mérleg nyelve visszafelé... látod? A jó búza lassan legyőzi a rosszat. Már egyensúlyban áll a kettő. És most figyelj ide... most csak egyetlen búzaszem kell, egyetlen egy. Ezt most beteszem a többi közé... Látod a mérleg nyelvét? Ez az egy búzaszem elég volt, ez az egyetlenegy búzaszem, és a jó győzött a rossz fölött.”

– A Bokor a bázisközösség, egyáltalán a személyes kis családgyház, jelenkori egyházi életünknek a reménysége is, ez nem lehet kérdés. Azt újra és újra belátjuk, hogy a nagy templomi tömegeknek, meg körmeneteknek elmúlt az ideje.

Igen, legutóbb egy kerekasztal beszélgetésnek is innen idézték a címét: „Harangozó és körmenetelő egyháztól a szegények egyháza felé”.

– Igen. Biztos vagyok, hogy az Úristen ebbe az irányba terelget bennünket, hogy ezt ismerjük fel és vállaljuk, hogy igen mi nem tömegeket akarunk mozgatni, hanem egyik ember a másikat elfogadva, szeretve, akarunk Isten népe lenni. Eszembe jut,